Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26181
Copyright: Admont, Benediktinerstift

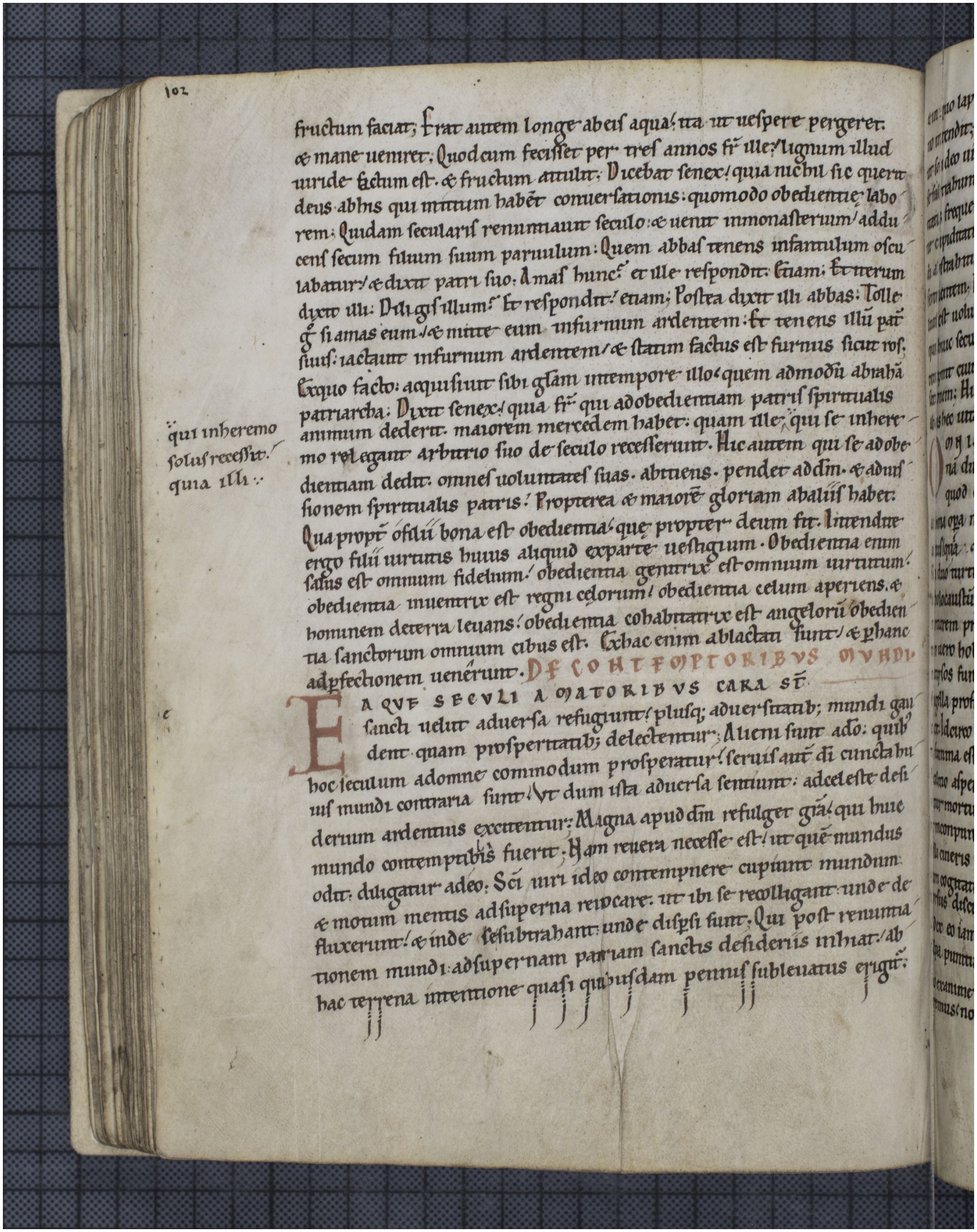

102

fructum faciat; Erat autem longe abeis aqua/ita ut uespere pergeret
& mane ueniret. Quod cum fecisset per tres annos fr ille/lignum illud
uiride factum est. & fructum attulit. Dicebat senex/quia nichil sic quer
deus abbis qui mitium habet conuersationis: quomodo obedientie labo
rem: Quidam secularis renunciauit seculo: & uenit inmonasterium/addu
cens secum filium suum paruulum: Quem abbas tenens infantulum oscu
labatur/& dixit patri suo: Amas hunc/ et ille respondit: etiam; Et iterum
dixit illi: Diligis illum/ Et respondit/ etiam; Postea dixit illi abbas: Tolle
& si amas eum/& mitte eum infurnum ardentem: Et tenens illu pr
suus: iactauit infurnum ardentem/& statim factus est furnus sicut ros.
Exquo facto: acquisiuit sibi gram intempore illo/quem admodu abrahã
patriarcha: Dixit senex/quia fr qui adobedientiam patris spiritualis
animum dederit. maiorem mercedem habet: quam ille; qui se inhere
mo relegant arburio suo de seculo recesserunt. Hic autem qui se adobe
dientiam dedit: omnes uoluntates suas. abnuens. pendet addim. & adus
sionem spiritualis patris/ Propterea & maiorẽ gloriam abalíis habet.
Qua propt ofilii bona est obedientia/que propter deum fit. Intendite
ergo filii uirtutis huius aliquid exparte uestigium. Obedientia enim
salus est omnium fidelium/ obedientia genitrix est omnium uirtutum/
obedientia inuentrix est regni celorum/ obedientia celum aperiens. &
hominem deterra leuans/ obedientia cohabitatrix est angelorũ obedien
tia sanctorum omnium cibus est. Exhac enim ablactati sunt/& ghanc
adpfectionem uenerunt. De cohtemptoribus mundi

qui inheremo
solus recessit.
quia illi :

Eaque secvli amatoribvs cara sũt.

Sancti uelut aduersa refugiunt/ pluscq; aduersantib; mundi gau
dent quam prosperantib; delectentur; Aliem sunt ado: quib
hoc seculum adomne commodum prosperatur/ seruis aut di cuncta hu
ius mundi contraria sunt/ Ut dum ista aduersa semiunt: adceleste desi
derium ardentius excitentur: Magna apud dm refulget gia/qui huic
mundo contemptibis fuerit; Nam reuera necesse est/ ut quẽ mundus
odit: diligatur adeo: Sci uiri ideo contemnere cupiunt mundum
& motum mentis adsuperna reuocare: ut ibi se recolligant unde de
fluxerunt/ & inde resuburahant unde dispsi sunt; Qui post renuncia
tionem mundi: adsupernam patriam sanctis desideriis inhiat/ ab
hac terrena intentione quasi quibusdam pennis subleuatus erigit: